รายงาน

คุณภาพชีวิตของประชาชน

จังหวัดแพร่ ปี 2562

สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่

บทสรุป

กระทรวงมหาดไทย มอบหมายให้กรมการพัฒนาชุมชนรับผิดชอบการบริหารการ จัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) เป็นประจำทุกปี ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ซึ่งมีการกำหนดเครื่องชี้วัดและแบบสอบถามข้อมูลใหม่ โดยได้กำหนดห้วงระยะเวลาในการดำเนินการระหว่างเดือนธันวาคม 2561- พฤษภาคม 2562 นั้น กระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดเป็นนโยบายของกระทรวงฯ ในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดเก็บและใช้ประโยชน์จากข้อมูล จปฐ. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้บรรลุ ความจำเป็นพื้นฐานและส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการรับรู้ปัญหาทราบสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหาต่างๆตลอดจนวางแผนพัฒนาในทุกระดับอย่างเป็นระบบของทุกภาคส่วน โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตำบล อำเภอ และจังหวัด

โดยมีนัยสำคัญ 2 ประการคือ

1.การจัดเก็บข้อมูลในเขตเมือง หมายถึงการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลในเขตเทศบาลเมืองและเทศบาลตำบลที่ยกฐานะมาจากสุขาภิบาลและเทศบาลที่ตั้งขึ้นแห่งแรก

2.การจัดเก็บข้อมูลในเขตชนบท หมายถึง การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาลตำบลที่ยกฐานะมาจากองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

จังหวัดแพร่ มีเป้าหมายในการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) จำนวน 118,041 ครัวเรือน จำนวน 8 อำเภอ 78 ตำบล 726 หมู่บ้าน/ชุมชน จากทุกครัวเรือน ที่มีผู้อาศัยอยู่จริงทั้งมีบ้านเลขที่และไม่มีบ้านเลขที่ และต้องอยู่ติดต่อกันไม่น้อยกว่า 6 เดือน

ผลการจัดเก็บข้อมูลฯ ปรากฏว่า สามารถจัดเก็บข้อมูลฯ ทั้งหมด จำนวน 118,360 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 100.27 ทุกอำเภอสามารถบริหารการจัดเก็บข้อมูลฯ ได้เกินเป้าหมายการจัดเก็บข้อมูลในภาพรวมทั้งหมด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.จำนวนครัวเรือนและประชากร

จังหวัดแพร่ มีครัวเรือนทั้งสิ้น จำนวน 118,360 ครัวเรือน มีประชากร จำนวน 318,887 คน แยกเป็น ชาย 153,399 คน หญิง 165,488 คน อำเภอเมืองแพร่ จะมีครัวเรือนและประชากรสูงที่สุด ร้อยละ 26.17 รองลงมาคืออำเภอสูงเม่น อำเภอลอง อำเภอสอง อำเภอวังชิ้น อำเภอร้องกวาง อำเภอเด่นชัย และอำเภอหนองม่วงไข่ จะมีครัวเรือนและประชากรเบาบาง ที่สุด ร้อยละ 4.45 เมื่อจำแนกตามเพศ จะเห็นว่าเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

3. ช่วงอายุ

จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) พบว่า ประชากรในช่วงอายุ 19-59 ปีเต็ม ซึ่งเป็นวัยทำงาน จำนวน 182,913 คน คิดเป็นร้อยละ 57.35 แต่ขณะเดียวกัน ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป มีถึง 90,150 คน คิดเป็นร้อยละ 28.27

4. ระดับการศึกษา

จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) พบว่า ประชากรส่วนมาก ร้อยละ 47.51 กำลังเรียนและจบการศึกษาจากชั้นประถมศึกษา รองลงมา จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 14.18 และ จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 13.10 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 12.15 ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป

5. อาชีพ

จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) พบว่า ประเภทอาชีพที่ประชากรประกอบอาชีพมากที่สุดคือ อาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 31.90 รองลงไป คืออาชีพเกษตรกรรม จังหวัดแพร่ มีประชากรที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 22.50

6. ศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 99.39 รองลงมาเป็นศาสนาคริสต์ ร้อยละ 0.59 และศาสนาอิสลาม ร้อยละ 0.02 ตามลำดับ

7. ระดับความสุขของคนในครัวเรือน

โดยความสุขของคนในครัวเรือน สูงสุดมีค่าที่ 10 คะแนน จังหวัดแพร่ มีความสุขเฉลี่ยในครัวเรือน 8.23 อำเภอที่มีความสุขที่สุดคืออำเภอสูงเม่น 8.46 และอำเภอที่มีความสุขน้อยที่สุดคืออำเภอสอง 7.95 แต่เมื่อเทียบกับระดับความสุขปี 2561 คนจังหวัดแพร่ จะมีความสุขเพิ่มขึ้น (ปี 2561 ระดับความสุข 8.05 ปี 2562 ระดับความสุข 8.23)

8 รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี

รายได้เฉลี่ยของคนจังหวัดแพร่ ปี 2561 จำนวน 76,470.18 บาท/คน/ปี ปัจจุบันรายได้เฉลี่ยของจังหวัดแพร่ ปี 2562 จำนวน 76,003.24 บาท/คน/ปี ซึ่งลดลงเล็กน้อยจากปี 2561 จำนวน 466.94 บาท จากผลสำรวจ อำเภอเมืองแพร่ มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีสูงที่สุด 91,398.89 บาท และอำเภอวังชิ้นมีรายได้ต่ำสุด 55,171.10 บาท

9 รายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อปี

รายจ่ายของครัวเรือนรายจ่ายเฉลี่ยของคนแพร่ ปี 2562 จำนวน 47,112.26 บาท/คน/ปี โดยที่อำเภอ มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อปีสูงที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่อำเภอเมืองแพร่ จำนวน 53,696.32 บาท รองลงมาคืออำเภอสูงเม่น 49,664.63 บาท และอำเภอร้องกวาง 48,593.12 บาท ตามลำดับ สำหรับอำเภอวังชิ้น จะมีรายจ่ายต่อคนต่อปี ต่ำที่สุดที่ 31,860.61 บาท และประชาชนส่วนใหญ่ของจังหวัดแพร่ ใช้จ่ายในเรื่องอุปโภคบริโภคที่จำเป็นสูงถึง 69,351.20 บาท รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับต้นทุนการผลิต จำนวน 24,017.41 และชำระหนี้สิน จำนวน 17,704.40 ตามลำดับ เมื่อคิดเป็นครัวเรือน ค่าใช้จ่ายครัวเรือนเฉลี่ย 126,930.44 บาทต่อปี

10. จำนวนครัวเรือนที่ตกเกณฑ์รายได้เฉลี่ยคนละ 38,000 บาทต่อปี

จังหวัดแพร่ มีครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี ต่ำกว่า 38,000 บาท/คน/ปี จำนวน 253 ครัวเรือน แยกเป็น อำเภอเมืองแพร่ จำนวน 109 ครัวเรือน อำเภอร้องกวาง จำนวน 5 ครัวเรือน

อำเภอลอง จำนวน 62 ครัวเรือน อำเภอสูงเม่น จำนวน 14 ครัวเรือน อำเภอสอง จำนวน 45 ครัวเรือน อำเภอวังชิ้น จำนวน 18 ครัวเรือน โดยอำเภอที่ไม่มีการตกเกณฑ์รายได้ จำนวน 2 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเด่นชัย และอำเภอหนองม่วงไข่

11. ร้อยละของตัวชี้วัดที่ตกเกณฑ์เรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก

จากการจัดเก็บข้อมูล จำนวน 5 หมวด 31 ตัวชี้วัด ตัวชี้วัดที่ต้องแก้มากที่สุดเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 24. คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา คิดเป็นร้อยละ 10.22

ตัวชี้วัดที่ 25. คนในครัวเรือนสูบบุหรี่ คิดเป็นร้อยละ 5.13

ตัวชี้วัดที่ 21. คนอายุ 60 ปีขึ้นไป ไม่มีอาชีพหรือมีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 3.77

** ตัวชี้วัด ทั้ง 3 ลดลงจากปี 2561 ทุกตัว

ส่วนที่ 1
ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
ปี 2562

ความปรารถนาอันสูงสุดของมนุษย์ก็คือ การมีคุณภาพชีวิตที่ดี นอกจากจะให้บังเกิดขึ้นแก่ตนเองแล้ว เรายังหวังที่จะให้เกิดแก่ครอบครัว เครือญาติ และบุคคลอื่นๆ ในสังคมและประเทศชาติโดยส่วนรวมด้วย ปัจจุบันคุณภาพชีวิตได้รับการกำหนดให้เป็นเป้าหมายสูงสุดในการพัฒนาประเทศ ดังนั้น เป้าหมายทุกด้านไม่ว่าจะในด้านสังคม เศรษฐกิจ การปกครอง ฯลฯ ล้วนมุ่งเน้นไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีของมนุษย์ในสังคม

คุณภาพชีวิต เป็นสิ่งที่มีคุณค่า มีความสำคัญและจำเป็นต่อบุคคลและสังคม เป็นสิ่งที่มนุษย์สามารถกำหนดการสร้างเกณฑ์มาตรฐานเพื่อให้ระดับการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้ และเพื่อการทำให้การพัฒนาตนเอง และสังคมไปสู่เป้าหมายที่ปรารถนา บุคคลแต่ละคนและแต่ละครอบครัว จึงมีการพัฒนาตนเองในด้านการศึกษา การมีแนวคิดและเจตคติที่ดี การรู้จักบริหารตนเอง การมีความเอื้ออาทรต่อบุคคลอื่น การมีอาชีพ มีรายได้ มีคุณธรรมและศีลธรรม ฯลฯ หากทุกคนในสังคมสามารถปฏิบัติได้เช่นนี้ ก็เท่ากับว่าสามารถช่วยยกระดับทั้งของตนเองและสังคมให้มีคุณค่า มีความเจริญงอกงาม พัฒนาไปสู่สังคมอุดมคติ ปัญหาต่างๆ ในสังคมจะลดลงหรือหมดไป เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาโสเภณี ปัญหาอาชญากรรม ปัญหามลภาวะเป็นพิษ ฯลฯ ดังนั้น ประเทศต่างๆ จึงให้ความพยายามอย่างเต็มที่ในการที่จะพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนให้สูงขึ้นจนถึงระดับมาตรฐานที่สังคมต้องการ ทั้งนี้ เพื่อช่วยให้สมาชิกในสังคมทุกคนมีความกินดี อยู่ดี มีความสุขสมบูรณ์

การนิยามคำว่า “คุณภาพชีวิต” ให้มีความหมายเป็นที่ยอมรับอย่างเป็นหนึ่งเดียวกันเป็นเรื่องยาก เพราะแต่ละคนหรือสังคมต่างมีมุมมองในเรื่องการมีชีวิตที่แตกต่างกัน บางคนมองคุณภาพชีวิตในมิติเดียว บางคนมองในหลายมิติ ซึ่งมิติที่มองเหล่านั้นมีบางอย่างที่อาจเหมือนหรือแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับการรับรู้ และประสบการณ์ตลอดจนความเชื่อต่างๆ ที่แต่ละบุคคลยึดถือ ในอดีตการพัฒนาคุณภาพชีวิตมักถูกมองว่า เป็นเรื่องเศรษฐกิจ มุ่งเน้นในเรื่องให้มีรายได้เพียงพอ เพื่อนำมาใช้จ่ายให้เกิดความสะดวกสบายทางด้านวัตถุและการกินดีอยู่ดีเป็นสำคัญ หรือบางคนมองว่า คุณภาพชีวิตเป็นเรื่องของการมีสุขภาพอนามัยที่ดี แต่ต่อมา ได้มีการรับรู้ร่วมกันในระดับหนึ่งว่า ความเป็นอยู่ที่ดีในสังคมหนึ่งๆ ไม่ควรถูกมองในแง่เศรษฐกิจหรือสุขภาพเพียงด้านเดียวเท่านั้น แต่มีแง่มุมอื่นที่ควรได้รับการพิจารณาร่วมด้วย เช่น คุณภาพที่อยู่อาศัย ความพึงพอใจในชีวิต/หน้าที่การงาน สิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมทางการเมือง การมีส่วนร่วมทางสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ทางสังคมของสมาชิกในสังคมนั้น ซึ่งในแต่ละด้านควรมองทั้งในมิติเชิงปริมาณและมิติเชิงคุณภาพ เช่น ด้านสุขภาพอนามัยในเชิงปริมาณ ได้แก่ การมีชีวิตยืนยาว การได้รับประทานอาหารเพียงพอ คนสูงอายุ มีคนดูแล ในเชิงคุณภาพ ได้แก่ การมีชีวิตยืนยาวที่มีความสุข เป็นต้น

การพัฒนาคุณภาพชีวิตตามแนวคิดความจำเป็นพื้นฐาน : จปฐ. (Basic Minimum Needs : BMN) ซึ่งมีพื้นฐานความคิดที่ต้องการให้เกิดความเสมอภาคในการกระจายทรัพยากรและบริการพื้นฐานไปยังประชาชนที่ยากจนในท้องถิ่นห่างไกล เพื่อให้บรรลุถึงความจำเป็นพื้นฐานที่กำหนดไว้ในช่วงเวลาหนึ่งๆ ซึ่งได้ให้แนวทางในการกำหนดความจำเป็นพื้นฐานไว้ 2 ประการ คือ

ประการแรก ความจำเป็นพื้นฐาน หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับครอบครัว เช่นอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่พักอาศัย และข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ ภายในบ้าน

ประการที่สอง ความจำเป็นพื้นฐาน หมายถึง การบริการที่จำเป็นต่างๆ ที่ชุมชนเป็นผู้จัดหาให้แก่ประชาชนในชุมชน เช่นน้ำสะอาด การสุขาภิบาล การขนส่งมวลชน การสาธารณสุข และการศึกษา

จะเห็นได้ว่า การพัฒนาคุณภาพชีวิตตามแนวคิดความจำเป็นพื้นฐาน เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ที่มอง “คน” อย่างเป็นองค์รวมพร้อมทุกด้าน ทั้งสุขภาพร่างกาย จิตใจ ชีวิตความเป็นอยู่ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งทำให้แนวคิดนี้เป็นที่ยอมรับและแพร่หลาย

ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) คือ อะไร

ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) คือ ข้อมูลในระดับครัวเรือนที่แสดงถึงสภาพความจำเป็นพื้นฐานของคนในครัวเรือนในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตที่ได้กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำเอาไว้ว่าคนควรจะมีคุณภาพชีวิตในแต่ละเรื่องอย่างไรในช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ

ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) เป็นข้อมูลที่แสดงถึงลักษณะของสังคมไทยที่พึงประสงค์ ตามเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำของเครื่องชี้วัดว่า อย่างน้อยคนไทยควรจะมีระดับความเป็นอยู่ไม่ต่ำกว่าระดับไหน ในช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ และทำให้ประชาชนสามารถทราบได้ด้วยตนเองว่า ในขณะนี้คุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว รวมไปถึงหมู่บ้านอยู่ในระดับใด มีปัญหาที่จะต้องแก้ไขในเรื่องใดบ้าง เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาตนเอง ครอบครัว และสังคม อันเป็นนโยบายสำคัญในการพัฒนาชนบทของประเทศ

หลักการสำคัญของข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)

หลักการสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนไทยตามแนวคิดความจำเป็นพื้นฐานมี 3 ประการ คือ

1. การนำเครื่องชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ) มาใช้เป็นเครื่องมือส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของประชาชน เพื่อให้ประชาชนทราบถึงสภาพความเป็นอยู่ตนเองและชุมชนว่าบรรลุตามเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐานแล้วหรือไม่

2. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาโดยผ่านกระบวนการ จปฐ. ซึ่งเริ่มตั้งแต่การจัดเก็บข้อมูล และการนำข้อมูลที่จัดเก็บได้พร้อมทั้งข้อมูลการประเมินผลการดำเนินงานที่ผ่านมามาใช้ประโยชน์ ในการวิเคราะห์ข้อมูล การกำหนดปัญหาความต้องการที่แท้จริงของชุมชน ตลอดจนค้นหาสาเหตุและ แนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

3. การนำข้อมูล จปฐ. มาเป็นแนวทางในการคัดเลือกโครงการต่างๆ ของรัฐให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่แท้จริงของชุมชน สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการประสานระหว่างสาขาในด้านการปฏิบัติมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)

เพื่อให้ประชาชนสามารถพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของตนเองและครอบครัว ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างน้อยผ่านเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน โดยมีเครื่องชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) เป็นเครื่องมือ

จุดมุ่งหมายของการใช้เครื่องชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)

1. มุ่งกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่การรับรู้เรื่องคุณภาพชีวิต โดยใช้เครื่องชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน เป็นตัวบ่งชี้ ส่งเสริมประสิทธิภาพขององค์กรประชาชนในการจัดเก็บข้อมูล กำหนดปัญหาของหมู่บ้าน/ชุมชน หาสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหา รวมทั้งวางแผนงาน/โครงการในการแก้ไขปัญหาของหมู่บ้าน/ชุมชน ได้อย่างถูกต้อง

2. ใช้เป็นเครื่องกำหนดเป้าหมายในการพัฒนา โดยประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐ จะยึดเป้าหมายร่วมกันในการพัฒนา ซึ่งเครื่องชี้วัดที่ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ จะได้หาแนวทางแก้ไข จัดทำเป็น

โครงการ กิจกรรมต่างๆ ในการที่จะแก้ไขปัญหานั้นๆ หรือสามารถทำให้บรรลุเป้าหมายได้ในระยะเวลาที่กำหนด

3. ใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลการพัฒนา โดยสามารถวัดผลการดำเนินงานพัฒนาชนบทในแต่ละปี ว่าสามารถยกมาตรฐานคุณภาพชีวิตได้มากน้อยเพียงใด ในเรื่องอะไรบ้าง และยังจะต้องเน้นในเรื่องอะไรต่อไปอีก โดยใช้เครื่องชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) เป็นตัวกำหนด จะเห็นได้ว่า หัวใจของการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. แท้จริงแล้วอยู่ที่ “ประชาชน” ที่สามารถทราบปัญหาของ “ตนเอง” เวลาที่จัดเก็บข้อมูล จปฐ. ประชาชนจะทราบทันทีว่า “เขามีคุณภาพชีวิตเป็นอย่างไร ขาดข้อใด” โดยข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) เป็นเสมือนตัวบ่งชี้ที่สามารถช่วยในการปรับปรุงตนเอง คำว่า “ตนเอง” ในที่นี้ยังหมายรวมถึง “หมู่บ้าน/ชุมชน ตำบล อำเภอ และจังหวัด” อีกด้วย เพราะการจัดเก็บและประมวลผล จปฐ. จะมีการนำข้อมูลมาสรุปภาพรวมในแต่ละระดับ ตั้งแต่หมู่บ้าน/ชุมชน ตำบล อำเภอ จังหวัด ภาค และประเทศ

ประโยชน์ในการใช้ ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) เป็นเครื่องมือพัฒนาคุณภาพชีวิต

การใช้ จปฐ. ในการพัฒนาชนบทมีประโยชน์อย่างกว้างขวาง ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ระดับชาติ ใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดนโยบายพัฒนาด้านสังคม ของการพัฒนาประเทศ อดีตประชาชนในเมืองจะมีโอกาสได้รับการพัฒนามากกว่าประชาชนในชนบท เมื่อมีการนำ จปฐ. มาใช้ทรัพยากรเพื่อพัฒนา รวมถึงกำลังคน งบประมาณและการบริหารจัดการต่างๆ จะมุ่งเน้นไปยังประชาชนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ จปฐ. ซึ่งส่วนมากจะเป็นชาวชนบท โดยกำหนดเป็นนโยบายของชาติ กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานต่างๆ ที่ต้องยึดหลักการ การจัดสรรทรัพยากร เพื่อให้สอดคล้องหรือสนองตอบตามความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง จึงทำให้หมู่บ้านในชนบทที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จปฐ. มีโอกาสได้รับการพัฒนามากขึ้น ทำให้ช่องว่างการพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน ในเมืองกับชนบทแคบลง และมีผลทำให้ประชาชนในชนบทมีคุณภาพชีวิตดีขึ้นกว่าในอดีตเป็นอย่างมาก

ระดับบริหารและปฏิบัติงาน

1. ใช้กำหนดแผนพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

แผนพัฒนาในอดีตมักถูกกำหนดจากระดับบนลงสู่ระดับล่าง ซึ่งมีบางโครงการที่ไม่สนองตอบความต้องการที่แท้จริงของประชาชน ประชาชนมีความรู้สึกว่าถูกยัดเยียดให้ยอมรับในโครงการต่างๆ ที่รัฐดำเนินการจึงนำไปสู่ความล้มเหลวในการพัฒนา แต่การใช้ จปฐ. ซึ่งได้กำหนดความต้องการและปัญหาของประชาชนโดยประชาชน ทำให้ผู้บริหารทุกระดับสามารถใช้ จปฐ. เป็นเครื่องมือในการกำหนดแผนงาน โครงการและกิจกรรมของแต่ละหน่วยงานให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

2. ก่อให้เกิดการปฏิบัติงานแบบบูรณาการ

แนวคิดในการบูรณาการงานร่วมกันของแต่ละกระทรวงนั้นมีมานานแล้ว แต่การปฏิบัติให้บังเกิด ผลยังเป็นสิ่งที่ยากลำบาก เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับของแต่ละกระทรวง แต่ละสายงานยังยึดนโยบายและสายงานของตนเอง โดยเฉพาะระดับล่างหรือระดับตำบล หมู่บ้าน แต่เมื่อได้นำ จปฐ. มาใช้ทุกหน่วยงานจะเกิดการประสานงานกันอย่างแท้จริง เพราะว่าทุกหน่วยงานจะมองปัญหาเดียวกัน และนำไปสู่การทำงานร่วมกัน ทำให้การบูรณาการของหน่วยราชการเป็นจริงมากยิ่งขึ้น

ระดับประชาชน

1. ประชาชนตระหนักถึงปัญหาพื้นฐานของตนเอง

การส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและสามารถพึ่งตนเองได้ในที่สุด ถึงเป็นเป้าหมายสุดท้ายของการพัฒนา ซึ่งการใช้ จปฐ. จะทำให้ประชาชนเริ่มต้นค้นหาปัญหาด้วย

ตนเอง โดยประชาชน จะเป็นผู้ร่วมสำรวจ และทราบปัญหาพื้นฐานของครอบครัวตนเอง ของหมู่บ้านของตน จุดนี้เองที่จะเป็นเครื่องกระตุ้นให้ประชาชนได้เกิดความตระหนักในปัญหาของตนเองที่ต้องช่วยกันแก้ไข

2. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการแก้ปัญหา

เมื่อประชาชนตระหนักถึงปัญหาของตนเองแล้ว ความคิดในการที่จะแก้ไขปัญหาเหล่านั้นย่อมตามมา เพราะใน จปฐ. ประชาชนสามารถวิเคราะห์ได้ว่าปัญหาเหล่านั้น มีปัญหาใดบ้างที่เขาสามารถแก้ไขได้ด้วยตนเอง ร่วมมือกับรัฐ/ท้องถิ่น หรือรัฐ/ท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการให้ ซึ่งจะทำให้ประชาชนได้เข้ามามีบทบาท มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของชุมชนมากขึ้น

3. ประเมินผลการพัฒนา

การประเมินผลการพัฒนาที่ผ่านมา มักจะทำกันโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นส่วนใหญ่ แต่การพัฒนาชนบทโดยใช้ จปฐ. จะทำให้ประชาชนสามารถประเมินผลการพัฒนาหมู่บ้านของตนเองได้ทุกปี เพราะมีการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ทุกครัวเรือน ทุกปี

ส่วนที่ 2
รายงานคุณภาพชีวิตของคนจังหวัดแพร่

รายงานคุณภาพชีวิตของคนจังหวัดแพร่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล : จากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี 2562 ซึ่งจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ทั้งในเขตชนบท และเขตเมือง ของจังหวัดแพร่ จำนวน 118,360 ครัวเรือน ในจำนวน 8 อำเภอ 78 ตำบล 726 หมู่บ้าน/ชุมชน พบว่ามีประชากรทั้งสิ้น 318,887 คน แยกเป็นชาย 153,399 คน หญิง 165,488 คน มีรายได้เฉลี่ย 76,003.24 บาทต่อคนต่อปี และมีครัวเรือนที่ไม่ผ่านเกณฑ์รายได้เฉลี่ย 38,000 บาทต่อคนต่อปี จำนวน 253 ครัวเรือน

ประชากรจังหวัดแพร่ ช่วงอายุที่มีจำนวนประชากรมากที่สุด คือ อายุ 60 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 27.09 รองลงมาคือ อายุ 35 ปีเต็ม ถึงอายุ 49 ปี และอายุ 50 ปีเต็ม ถึงอายุ 59 ปี ตามลำดับ และช่วงอายุที่มีจำนวนประชากรน้อยที่สุด คือ ช่วงอายุน้อย 1 เดือน ถึง 5 เดือน ร้อยละ 0.11 รองลงมาคือ อายุ 6 เดือน ถึง 1 ปี 0 เดือน และอายุ 1 ปี 1 เดือน ถึง 2 ปี ตามลำดับ

❖ ข้อมูล จปฐ. ปี 2562 จัดเก็บจากครัวเรือนที่อาศัยอยู่จริงในเขตพื้นที่ ทั้งในเขตชนบท และเขตเมือง ในพื้นที่ 8 อำเภอ 78 ตำบล 726 หมู่บ้าน พบว่ามีครัวเรือนทั้งหมด จำนวน 118,360 ครัวเรือน มีประชากร ทั้งสิ้นจำนวน 318,887 คน แยกเป็นชาย จำนวน 153,399 คน เป็นหญิง จำนวน 165,488 คน

ตารางที่ 1. จำนวนครัวเรือน แยกตามรายอำเภอ (ข้อมูล จปฐ.)

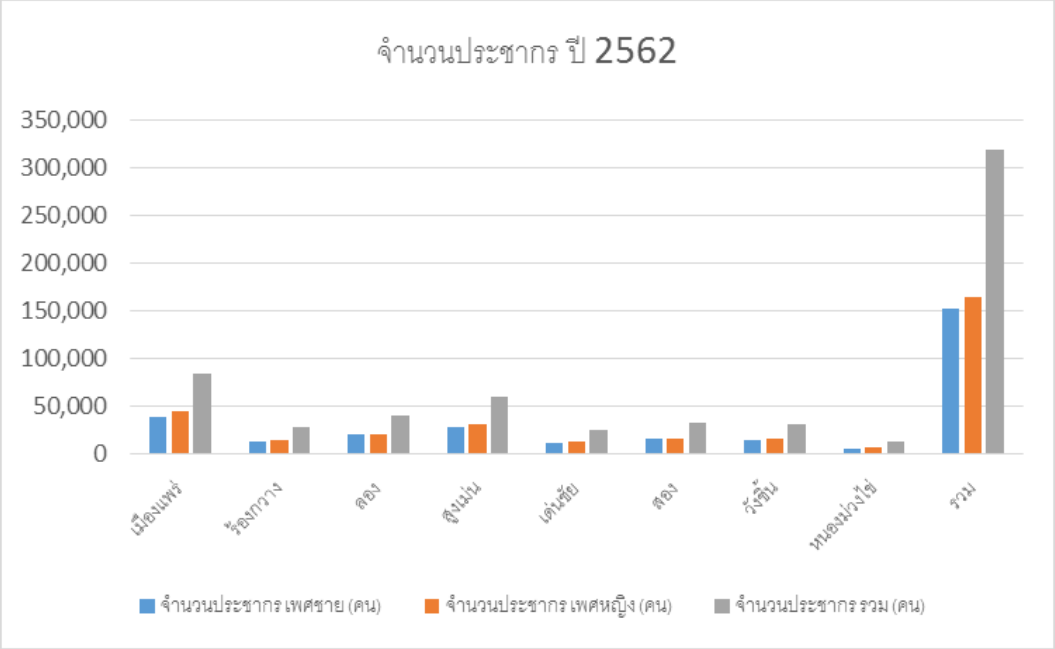
อำเภอ	พื้นที่		จำนวนครัวเรือน	คิดเป็นร้อยละ
	ตำบล	หมู่บ้าน		
เมืองแพร่	20	184	30,969	26.17
ร้องกวาง	11	93	10,998	9.29
ลอง	9	90	14,468	12.22
สูงเม่น	12	110	21,882	18.49
เด่นชัย	5	52	9,465	8.00
สอง	8	85	13,588	11.48
วังชิ้น	7	77	11,725	9.91
หนองม่วงไข่	6	35	5,265	4.45
รวม	**78**	**726**	**118,360**	**100.00**

อำเภอเมืองแพร่ มีจำนวนครัวเรือนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.17 รองลงมา คือ อำเภอสูงเม่น อำเภอลอง อำเภอสอง อำเภอวังชิ้น อำเภอร้องกวาง อำเภอเด่นชัย และอำเภอหนองม่วงไข่ ตามลำดับ

ตารางที่ 2. จำนวนประชากร

อำเภอ	พื้นที่		จำนวนประชากร			คิดเป็นร้อยละ
	ตำบล	หมู่บ้าน	เพศชาย (คน)	เพศหญิง (คน)	รวม (คน)	
เมืองแพร่	20	184	39,709	44,692	84,401	26.47
ร้องกวาง	11	93	13,990	15,011	29,001	9.09
ลอง	9	90	20,341	21,022	41,363	12.97
สูงเม่น	12	110	28,812	31,471	60,283	18.90
เด่นชัย	5	52	12,385	12,980	25,365	7.95
สอง	8	85	16,420	17,135	33,555	10.52
วังชิ้น	7	77	15,305	15,687	30,992	9.72
หนองม่วงไข่	6	35	6,437	7,490	13,927	4.37
รวม	**78**	**726**	**153,399**	**165,488**	**318,887**	**100.00**

ตารางที่ 3. ระดับการศึกษา

จำแนกตามระดับการศึกษา	เพศชาย		เพศชาย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยศึกษา	3,319	1.04	4,425	1.39	7,744	2.43
อนุบาล/ศูนย์เด็กเล็ก	2,823	0.89	2,676	0.84	5,499	1.72
ต่ำกว่าชั้นประถมฯ (ป.4, ป.7, ป.6)	6,028	1.89	6,829	2.14	12,857	4.03
ประถมฯ (ป.4, ป.7, ป.6)	69,451	21.78	82,068	25.74	151,519	47.51
ม.ต้น (มศ.1-3 หรือ ม.1-3)	22,965	7.20	18,804	5.90	41,769	13.10
ม.ปลาย (มศ.4-5 หรือ ม.4-6 หรือ ปวช.)	23,870	7.49	21,343	6.69	45,213	14.18
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า หรือ ปวส.	8,688	2.72	6,841	2.15	15,529	4.87
ป.ตรี หรือเทียบเท่า	15,136	4.75	20,984	6.58	36,120	11.33
สูงกว่าปริญญาตรี	1,119	0.35	1,518	0.48	2,637	0.83
รวม	153,399	48.10	165,488	51.90	318,887	100.00

จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) พบว่า ประชากรส่วนมาก จำนวน 151,519 คน จบการศึกษาชั้นประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 47.51 รองลงมา จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 45,213 คน คิดเป็นร้อยละ 14.18 และจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 41,769 คน คิดเป็นร้อยละ 13.10 ตามลำดับ และมี 38,757 คน ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 12.15

ตารางที่ 4. อาชีพ

จำแนกตามประเภทอาชีพ	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กำลังศึกษา	26,893	8.43	26,410	8.28	53,303	16.72
ไม่มีอาชีพ	9,150	2.87	16,036	5.03	25,186	7.90
เกษตร-ทำนา	29,565	9.27	27,309	8.56	56,874	17.84
เกษตร-ทำไร่	4,995	1.57	4,296	1.35	9,291	2.91
เกษตร-ทำสวน	2,743	0.86	2,538	0.80	5,281	1.66
เกษตร-ประมง	5	0.003	4	0.002	9	0.0028
เกษตร-ปศุสัตว์	206	0.06	90	0.03	296	0.09
พนักงาน-รับราชการ	7,051	2.21	7,383	2.32	14,434	4.53
พนักงาน-รัฐวิสาหกิจ	560	0.18	439	0.14	999	0.31
พนักงานบริษัท	2,397	0.75	2,673	0.84	5,070	1.59
รับจ้างทั่วไป	52,064	16.33	49,666	15.57	101,730	31.90
ค้าขาย	9,111	2.86	17,085	5.36	26,196	8.21
ธุรกิจส่วนตัว	3,252	1.02	2,720	0.85	5,972	1.87
อาชีพอื่นๆ	5,407	1.70	8,839	2.77	14,246	4.47
รวม	153,399	48.10	165,488	51.90	318,887	100.00

จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) พบว่า ประเภทอาชีพที่ประชากร ประกอบอาชีพมากที่สุดคืออาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 101,730 คน ร้อยละ 31.90 รองลงไป คืออาชีพเกษตรกรรม จำนวน 71,751 คน ร้อยละ 22.50 และกำลังศึกษา จำนวน 53,303 คน ร้อยละ 16.72 นอกจากนี้ยังมีประชากรที่ยังไม่มีอาชีพอีกจำนวน 25,186 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90

ตารางที่ 5. ศาสนา

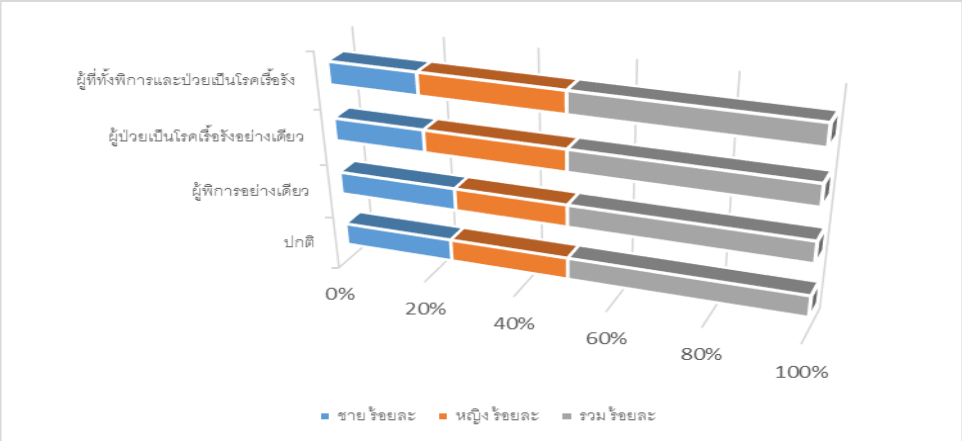
ศาสนา	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
พุทธ	152,451	47.81	164,483	51.58	316,934	99.39
คริสต์	912	0.29	964	0.30	1,876	0.59
อิสลาม	30	0.01	35	0.01	65	0.02
ซิกส์	0	0	0	0	0	0
ฮินดู	0	0	0	0	0	0
อื่นๆ	6	0.0039	6	0.0036	12	0.0038
รวม	153,399	48.10	165,488	51.90	318,887	100

จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) พบว่า ประชากรส่วนมาก นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 316,934 คน คิดเป็นร้อยละ 99.39 ศาสนาคริสต์ จำนวน 1,876 คน คิดเป็นร้อยละ 0.59 อิสลาม จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 0.02 ตามลำดับ

ตารางที่ 6. จำนวนประชากร จำแนกตามสถานะร่างกาย

สถานะร่างกาย	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ปกติ	143,302	44.94	152,488	47.82	295,790	92.76
ผู้พิการอย่างเดียว	4,152	1.30	3,891	1.22	8,043	2.52
ผู้ป่วยเป็นโรคเรื้อรังอย่างเดียว	5,292	1.66	8,099	2.54	13,391	4.20
ผู้ที่ทั้งพิการและป่วยเป็นโรคเรื้อรัง	653	0.20	1,010	0.32	1,663	0.52
รวม	153,399	48.10	165,488	51.90	318,887	100

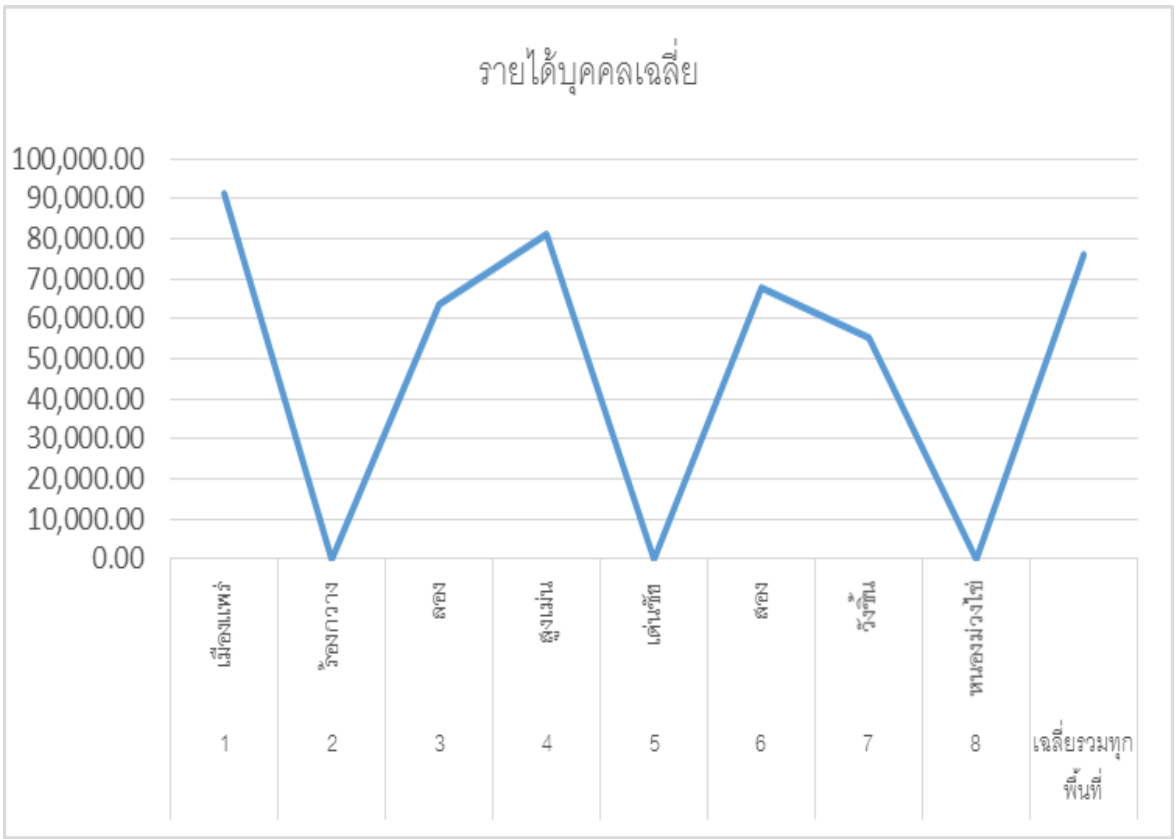
ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 92.76 มีร่างกายปกติ และอีกร้อยละ 7.24 จะเป็นผู้พิการและผู้ป่วยเรื้อรัง ได้แก่ เบาหวาน ความดัน อัมพฤกษ์ อัมพาต ตลอดจนผู้ป่วยพิการประเภทต่างๆ

ตารางที่ 7. รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนจังหวัดแพร่

ที่	พื้นที่	แหล่งรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน (บาท/ปี)				รายได้ครัวเรือน	รายได้บุคคล
		อาชีพหลัก	อาชีพรอง	รายได้อื่น	ทำ-หาเอง	เฉลี่ย (บาท/ปี)	เฉลี่ย (บาท/ปี)
1	เมืองแพร่	199,646.23	21,206.09	20,081.97	8,158.61	249,092.90	91,398.89
2	ร้องกวาง	121,054.29	24,887.78	26,033.93	20,433.87	192,409.87	72,967.27
3	ลอง	113,134.58	29,407.34	23,024.69	16,251.09	181,817.70	63,596.41
4	สูงเม่น	169,236.53	21,584.05	22,966.78	9,272.55	223,059.91	80,968.05
5	เด่นชัย	147,469.38	19,692.85	16,365.44	8,505.11	192,032.77	71,657.41
6	สอง	117,775.40	20,600.71	18,381.56	10,016.30	166,773.98	67,534.64
7	วังชิ้น	79,910.06	27,232.61	23,665.14	15,022.69	145,830.50	55,171.10
8	หนองม่วงไข่	149,535.00	28,217.99	22,202.13	9,171.40	209,126.52	79,058.74
	เฉลี่ยรวมทุกพื้นที่	148,484.63	23,338.97	21,484.92	11,460.37	204,768.89	76,003.24

รายได้เฉลี่ยของคนจังหวัดแพร่ ในปี 2562 จำนวน 76,003.124 บาท/คน/ปี ลดลงเล็กน้อยจากปี 2561 จำนวน 466.94 บาท ผลสำรวจปี 2562 พบว่า อำเภอเมืองแพร่ มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีสูงที่สุด จำนวน 91,398.89 บาท/คน/ปี และอำเภอวังชิ้นมีรายได้ต่ำสุด จำนวน 55,171.10 บาท/คน/ปี

ตารางที่ 8. รายจ่ายเฉลี่ยของครัวเรือนจังหวัดแพร่

ที่	พื้นที่	แหล่งรายจ่ายของครัวเรือน (บาท/ปี)				รายจ่ายครัวเรือน	รายจ่ายบุคคล
		ต้นทุนการผลิต	อุปโภคบริโภค ที่จำเป็น	อุปโภคบริโภค ที่ไม่จำเป็น	ชำระหนี้สิน	เฉลี่ย (บาท/ปี)	เฉลี่ย (บาท/ปี)
1	เมืองแพร่	25,259.02	85,005.92	18,474.52	17,601.18	146,340.64	53,696.32
2	ร้องกวาง	30,673.76	56,273.10	13,157.94	28,032.06	128,136.85	48,593.12
3	ลอง	22,236.27	66,271.90	15,853.16	15,267.14	119,628.48	41,843.79
4	สูงเม่น	19,959.97	80,214.75	18,499.62	18,147.37	136,821.71	49,664.63
5	เด่นชัย	20,800.32	62,978.69	15,647.59	14,055.47	113,482.08	42,346.06
6	สอง	26,367.89	61,679.30	11,265.17	20,671.41	119,983.78	48,587.08
7	วังชิ้น	22,225.26	39,134.48	12,903.58	9,951.96	84,215.28	31,860.61
8	หนองม่วงไข่	28,275.90	66,446.96	13,940.11	17,761.63	126,424.59	47,793.89
เฉลี่ยรวมทุกพื้นที่		24,017.41	69,351.20	15,857.43	17,704.40	126,930.44	47,112.26

รายจ่ายของครัวเรือนรายจ่ายเฉลี่ยของคนจังหวัดแพร่ ปี 2562 จำนวน 47,112.26บาท/คน/ปี โดยที่อำเภอ มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อปีสูงที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่อำเภอเมืองแพร่ จำนวน 53,696.32 บาท รองลงมาคืออำเภอสูงเม่น 49,664.63 และอำเภอร้องกวาง 48,593.12 บาท ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์แหล่งค่าใช้จ่ายทั้งหมดของจังหวัดแพร่ ส่วนใหญ่จะใช้จ่ายในการบริโภคที่จำเป็น สูงถึง 69,351.20 บาทต่อปี รองลงมาจะเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับต้นทุนการผลิต 24,017.41 บาทต่อปี

ตารางที่ 9. ความสุขเฉลี่ยของครัวเรือนจังหวัดแพร่

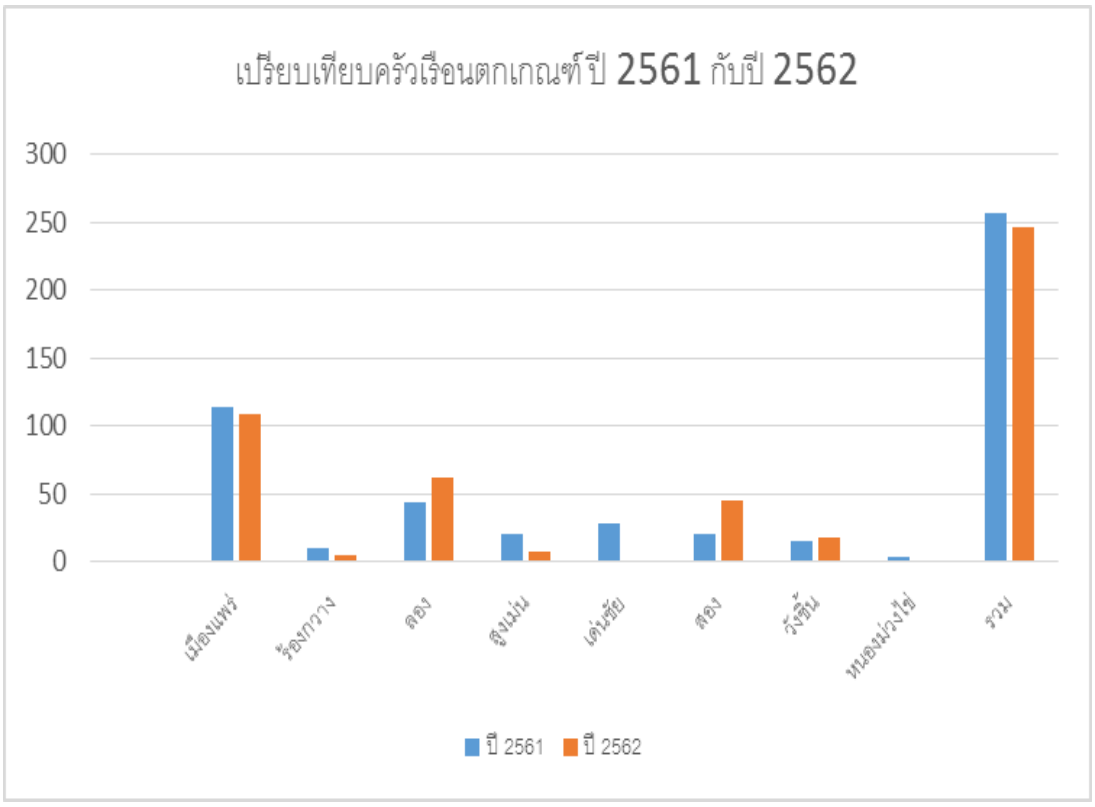
ที่	พื้นที่	ปี 2561	ปี 2562	หมายเหตุ
	เมืองแพร่	8.16	8.38	+
	ร้องกวาง	7.95	8.20	+
	ลอง	7.97	7.97	=
	สูงเม่น	8.25	8.46	+
	เด่นชัย	8.04	8.17	+
	สอง	7.82	7.95	+
	วังชิ้น	7.90	8.18	+
	หนองม่วงไข่	7.95	8.11	+
ระดับความสุขเฉลี่ย		8.05	8.23	+

โดยความสุขของคนในครัวเรือน สูงสุดมีค่าที่ 10 คะแนน จังหวัดแพร่ มีความสุขเฉลี่ยในครัวเรือน 8.23 อำเภอที่มีความสุขที่สุดคืออำเภอสูงเม่น 8.46 และอำเภอที่มีความสุขน้อยที่สุดคืออำเภอสอง 7.95 แต่เมื่อเทียบกับระดับความสุขปี 2561 คนจังหวัดแพร่ มีความสุขเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 0.18 (ปี 2561 ระดับความสุข 8.05 ปี 2562 ระดับความสุข 8.23)

ตารางที่ 10. ครัวเรือนตกเกณฑ์ด้านรายได้ ที่ต่ำกว่า 38,000 บาท/คน/ปี

ที่	พื้นที่	ปี 2561	ปี 2562	สถานะตกเกณฑ์ เพิ่มขึ้น/ลดลง
1	เมืองแพร่	114	109	-5
2	ร้องกวาง	10	5	-5
3	ลอง	44	62	+18
4	สูงเม่น	20	7	-13
5	เด่นชัย	29	-	-29
6	สอง	20	45	+25
7	วังชิ้น	16	18	+2
8	หนองม่วงไข่	4	-	-4
	รวม	257	246	-11

จังหวัดแพร่สำรวจข้อมูล จำนวน 118,360 ครัวเรือน มีครัวเรือนที่ตกเกณฑ์ 246 ครัวเรือน แยกเป็น อำเภอเมืองแพร่ จำนวน 109 ครัวเรือน อำเภอร้องกวาง จำนวน 5 ครัวเรือน อำเภอลอง จำนวน 62 ครัวเรือน อำเภอสูงเม่น จำนวน 7 ครัวเรือน อำเภอสอง จำนวน 45 ครัวเรือน อำเภอวังชิ้น จำนวน 18 ครัวเรือน โดยอำเภอที่ไม่มีการตกเกณฑ์รายได้ จำนวน 2 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเด่นชัย และอำเภอหนองม่วงไข่

คุณภาพชีวิตของคนจังหวัดแพร่
จำแนกรายหมวด และตัวชี้วัด

ตารางที่ 11 <u>หมวดที่ 1 สุขภาพ</u> 7 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด	ไม่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ
ข้อ 1 เด็กแรกเกิดมีน้ำหนัก 2,500 กรัม ขึ้นไป	626 คน	0 คน	0.00
ข้อ 2 เด็กแรกเกิดได้กินนมแม่อย่างเดียวอย่างน้อย 6 เดือนแรกติดต่อกัน	422 คน	0 คน	0.00
ข้อ 3 เด็กแรกเกิดถึง 12 ปี ได้รับวัคซีนป้องกันโรคครบตามตารางสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค	27,760 คน	0 คน	0.00
ข้อ 4 ครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน	118,360 คร.	413 คร.	0.35
ข้อ 5 ครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม	118,360 คร.	461 คร.	0.39
ข้อ 6 คนอายุ 35 ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี	220,752 คน	3,645 คน	1.65
ข้อ 7 คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วันละ 30 นาที	310,077 คน	66 คน	0.02

หมวดที่ 1 สุขภาพ มีตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์ มากที่สุด 3 ลำดับแรก ดังนี้

1. ตัวชี้วัดที่ 6 คนอายุ 35 ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี จำนวน 3,645 คน คิดเป็นร้อยละ 1.65
2. ตัวชี้วัดที่ 5 ครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม จำนวน 673 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.39
3. ตัวชี้วัดที่ 4 ครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน จำนวน 413 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.35

ตารางที่ 12 <u>หมวดที่ 2 สภาพแวดล้อม</u> 7 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด	ไม่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ
ข้อ 8 ครัวเรือนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัยและบ้านมีสภาพคงทนถาวร	118,360 คร.	24 คร.	0.02
ข้อ 9 ครัวเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ 5 ลิตรต่อวัน	118,360 คร.	61 คร.	0.05
ข้อ 10 ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ 45 ลิตรต่อวัน	118,360 คร.	59 คร.	0.05
ข้อ 11 ครัวเรือนมีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด และถูกสุขลักษณะ	118,360 คร.	7 คร.	0.01
ข้อ 12 ครัวเรือนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ	118,360 คร.	51 คร.	0.04
ข้อ 13 ครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัย ภัยธรรมชาติอย่างถูกวิธี	118,360 คร.	65 คร.	0.05
ข้อ 14 ครัวเรือนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	118,360 คร.	3 คร.	0.0025

หมวดที่ 2 สภาพแวดล้อม มีตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์ มากที่สุด 3 ลำดับแรก ดังนี้

1. ตัวชี้วัดที่ 11 ตัวชี้วัดที่ 13 ครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยและภัยธรรมชาติอย่างถูกวิธี จำนวน 65 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.05
2. ตัวชี้วัดที่ 9 ครัวเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปีอย่างน้อยคนละ 5 ลิตรต่อวัน จำนวน 61 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.05
3. ตัวชี้วัดที่ 10 ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ 45 ลิตรต่อวัน จำนวน 59 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.05

ตารางที่ 13 <u>หมวดที่ 3 การศึกษา</u> 5 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด	ไม่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ
ข้อ 15 เด็กอายุ 3 - 5 ปี ได้รับการเลี้ยงดูเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน	6,063 คน	0	0.00
ข้อ 16 เด็กอายุ 6 - 14 ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี	25,030 คน	97 คน	0.39
ข้อ 17 เด็กจบชั้น ม.3 ได้เรียนต่อชั้น ม.4 หรือเทียบเท่า	620 คน	0 คน	0.00
ข้อ 18 คนในครัวเรือนที่จบการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ที่ไม่ได้เรียนต่อและยังไม่มีงานทำ ได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ	194 คน	0 คน	0.00
ข้อ 19 คนอายุ 15 – 59 ปี อ่านเขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้	194,846 คน	141 คน	0.07

<u>หมวดที่ 3 การศึกษา</u> มีตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์ อยู่ 1 ตัวชี้วัด คือ
ตัวชี้วัดที่ 16 เด็กอายุ 6 - 14 ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 0.39

ตารางที่ 14 <u>หมวดที่ 4 การมีงานทำและมีรายได้</u> มี 4 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด	ไม่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ
ข้อ 20 คนอายุ 15- 59 ปี มีอาชีพและมีรายได้	171,283 คน	266 คน	0.16
ข้อ 21 คนอายุ 60 ปีขึ้นไป มีอาชีพและรายได้	89,360 คน	3,367 คน	3.77
ข้อ 22 รายได้เฉลี่ยของคนในครัวเรือนต่อปี	118,360 คร.	253 คร.	0.21
ข้อ 23 ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน	118,360 คร.	1,137 คร.	0.96

<u>หมวดที่ 4 การมีงานทำและรายได้</u> มีตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์ มากที่สุด 3 ลำดับแรก ดังนี้

1. ตัวชี้วัดที่ 21 คนอายุ 60 ปีขึ้นไป มีอาชีพและมีรายได้ จำนวน 3,365 คน คิดเป็นร้อยละ 3.77
2. ตัวชี้วัดที่ 23 ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน จำนวน 1,137 ครัวเรือน คิดเป็น ร้อยละ 0.96
3. ตัวชี้วัดที่ 22 รายได้เฉลี่ยของคนในครัวเรือน จำนวน 246 ครัวเรือน คิดเป็น ร้อยละ 0.21

ตารางที่ 15 <u>หมวดที่ 5 ค่านิยม</u> 8 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	จำนวนที่สำรวจทั้งหมด	ไม่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ
ข้อ 24 คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา	318,887 คน	32,600 คน	10.22
ข้อ 25 คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่	318,887 คน	16,363 คน	5.13
ข้อ 26 คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง	310,077 คน	2 คน	0.0006
ข้อ 27 คนสูงอายุ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐหรือภาคเอกชน	90,144 คน	0 คน	0.00
ข้อ 28 คนพิการ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐหรือภาคเอกชน	9,704 คน	0 คน	0.00
ข้อ 29 ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	15,049 คน	0 คน	0.00
ข้อ 30 ครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น	118,360 คร.	4 คร.	0.0034
ข้อ 31 ครอบครัวมีความอบอุ่น	118,360 คร.	4 คร.	0.0034

<u>หมวดที่ ๕ ค่านิยม</u> มีตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านเกณฑ์ มากที่สุด 2 ลำดับแรก ดังนี้

1. ตัวชี้วัดที่ 24 คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา จำนวน 32,600 คน ร้อยละ 10.22
2. ตัวชี้วัดที่ 25 คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่ จำนวน 16,363 คน คิดเป็นร้อยละ 5.13

คุณภาพชีวิตของคนจังหวัดแพร่ในแต่ละอำเภอ จำแนกรายตัวชี้วัด

หมวดที่ 1 สุขภาพดี (คนไทยมีสุขภาพและอนามัยดี)

ตารางที่ 16.1 ตัวชี้วัดที่ 1

เด็กแรกเกิดมีน้ำหนัก 2,500 กรัม ขึ้นไป

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	149	0	0.00
ร้องกวาง	104	0	0.00
ลอง	92	0	0.00
สูงเม่น	82	0	0.00
เด่นชัย	60	0	0.00
สอง	46	0	0.00
วังชิ้น	55	0	0.00
หนองม่วงไข่	38	0	0.00
รวม	**626**	**0**	**0.00**

อำเภอทั้ง 8 อำเภอในจังหวัดแพร่ ไม่มีคนตกเกณฑ์ ในตัวชี้วัดนี้

ตารางที่ 16.2 ตัวชี้วัดที่ 2

เด็กแรกเกิดได้กินนมแม่อย่างเดียวอย่างน้อย 6 เดือนแรกติดต่อกัน

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	99	0	0.00
ร้องกวาง	74	0	0.00
ลอง	60	0	0.00
สูงเม่น	55	0	0.00
เด่นชัย	37	0	0.00
สอง	28	0	0.00
วังชิ้น	42	0	0.00
หนองม่วงไข่	27	0	0.00
รวม	**422**	**0**	**0.00**

อำเภอทั้ง 8 อำเภอในจังหวัดแพร่ ไม่มีคนตกเกณฑ์ ในตัวชี้วัดนี้

ตารางที่ 16.3 ตัวชี้วัดที่ 3

เด็กแรกเกิดถึง 12 ปี ได้รับวัคซีนป้องกันโรคครบตามตารางสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	6,622	0	0.00
ร้องกวาง	3,222	0	0.00
ลอง	3,908	0	0.00
สูงเม่น	4,702	0	0.00
เด่นชัย	2,120	0	0.00
สอง	2,988	0	0.00
วังชิ้น	2,953	0	0.00
หนองม่วงไข่	1,245	0	0.00
รวม	**27,760**	**0**	**0.00**

ไม่มีอำเภอที่ตกเกณฑ์ ในตัวชี้วัดนี้

ตารางที่ 16.4 ตัวชี้วัดที่ 4

ครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัยและได้มาตรฐาน

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (ครร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (ครร.)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,969	0	0.00
ร้องกวาง	10,998	0	0.00
ลอง	14,468	0	0.00
สูงเม่น	21,882	0	0.00
เด่นชัย	9,465	0	0.00
สอง	13,588	0	0.00
วังชิ้น	11,725	0	0.00
หนองม่วงไข่	5,265	0	0.00
รวม	**118,360**	**0**	**0.00**

ไม่มีอำเภอที่ตกเกณฑ์ ในตัวชี้วัดนี้

ตารางที่ 16.5 ตัวชี้วัดที่ 5

ครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คร.)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,969	203	0.66
ร้องกวาง	10,998	0	0.00
ลอง	14,468	2	0.01
สูงเม่น	21,882	9	0.04
เด่นชัย	9,465	0	0.00
สอง	13,588	249	1.81
วังชิ้น	11,725	1	0.01
หนองม่วงไข่	5,265	0	0.00
รวม	**118,360**	**461**	**0.39**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอสอง รองลงมา คือ อำเภอเมืองแพร่

ตารางที่ 16.6 ตัวชี้วัดที่ 6

คนอายุ 35 ปีขึ้นไปได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	58,614	60	0.10
ร้องกวาง	19,978	9	0.05
ลอง	28,154	2,410	8.56
สูงเม่น	41,896	9	0.02
เด่นชัย	17,009	0	0.00
สอง	23,386	0	0.00
วังชิ้น	21,993	0	0.00
หนองม่วงไข่	9,722	1157	11.90
รวม	**220,752**	**3,645**	**1.65**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอหนองม่วงไข่รองลงมา คือ อำเภอลอง

ตารางที่ 16.7 ตัวชี้วัดที่ 7

คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วันละ 30 นาที

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	82,387	0	0.00
ร้องกวาง	27,909	20	0.07
ลอง	40,088	21	0.05
สูงเม่น	58,816	18	0.03
เด่นชัย	24,691	0	0.00
สอง	32,587	0	0.00
วังชิ้น	30,060	7	0.02
หนองม่วงไข่	13,539	0	0.00
รวม	**310,077**	**66**	**0.02**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอร้องกวาง รองลงมา คือ อำเภอลอง

หมวดที่ 2 สภาพแวดล้อม

ตารางที่ 17.1 ตัวชี้วัดที่ 8

ครัวเรือนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัยและบ้านมีสภาพคงทนถาวร

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (ครร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (ครร.)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,969	0	0.00
ร้องกวาง	10,998	0	0.00
ลอง	14,468	5	0.03
สูงเม่น	21,882	2	0.01
เด่นชัย	9,465	0	0.00
สอง	13,588	17	0.13
วังชิ้น	11,725	0	0.00
หนองม่วงไข่	5,265	0	0.00
รวม	**118,360**	**24**	**0.02**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอสอง รองลงมา คือ อำเภอลอง

ตารางที่ 17.2 ตัวชี้วัดที่ 9

ครัวเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ 5 ลิตรต่อวัน

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คร.)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,969	0	0.00
ร้องกวาง	10,998	37	0.34
ลอง	14,468	0	0.00
สูงเม่น	21,882	0	0.00
เด่นชัย	9,465	0	0.00
สอง	13,588	24	0.18
วังชิ้น	11,725	0	0.00
หนองม่วงไข่	5,265	0	0.00
รวม	**118,360**	**61**	**0.05**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอร้องกวาง รองลงมา คือ อำเภอสอง

ตารางที่ 17.3 ตัวชี้วัดที่ 10

ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ 45 ลิตรต่อวัน

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คร.)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,969	0	0.00
ร้องกวาง	10,998	37	0.34
ลอง	14,468	0	0.00
สูงเม่น	21,882	0	0.00
เด่นชัย	9,465	0	0.00
สอง	13,588	22	0.16
วังชิ้น	11,725	0	0.00
หนองม่วงไข่	5,265	0	0.00
รวม	**118,360**	**59**	**0.05**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอร้องกวาง รองลงมา คือ อำเภอสอง

ตารางที่ 17.4 ตัวชี้วัดที่ 11

ครัวเรือนมีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด และถูกสุขลักษณะ

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คร.)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,969	0	0.00
ร้องกวาง	10,998	0	0.00
ลอง	14,468	7	0.05
สูงเม่น	21,882	0	0.00
เด่นชัย	9,465	0	0.00
สอง	13,588	0	0.00
วังชิ้น	11,725	0	0.00
หนองม่วงไข่	5,265	0	0.00
รวม	**118,360**	**7**	**0.01**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอลอง

ตารางที่ 17.5 ตัวชี้วัดที่ 12

ครัวเรือนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คร.)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,969	0	0.00
ร้องกวาง	10,998	22	0.20
ลอง	14,468	1	0.01
สูงเม่น	21,882	0	0.00
เด่นชัย	9,465	0	0.00
สอง	13,588	24	0.18
วังชิ้น	11,725	0	0.00
หนองม่วงไข่	5,265	4	0.08
รวม	**118,360**	**51**	**0.04**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอร้องกวาง รองลงมา คือ อำเภอสอง

ตารางที่ 17.6 ตัวชี้วัดที่ 13

ครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยและภัยธรรมชาติอย่างถูกวิธี

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คร.)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,969	0	0.00
ร้องกวาง	10,998	0	0.00
ลอง	14,468	4	0.03
สูงเม่น	21,882	2	0.01
เด่นชัย	9,465	0	0.00
สอง	13,588	53	0.39
วังชิ้น	11,725	0	0.00
หนองม่วงไข่	5,265	6	0.11
รวม	**118,360**	**65**	**0.05**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอสอง รองลงมา คือ อำเภอหนองม่วงไข่

ตารางที่ 17.7 ตัวชี้วัดที่ 14

ครัวเรือนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คร.)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คร.)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,969	0	0.00
ร้องกวาง	10,998	0	0.00
ลอง	14,468	1	0.01
สูงเม่น	21,882	2	0.01
เด่นชัย	9,465	0	0.00
สอง	13,588	0	0.00
วังชิ้น	11,725	0	0.00
หนองม่วงไข่	5,265	0	0.00
รวม	**118,360**	**3**	**0.0025**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์เท่ากัน คือ อำเภอลอง และอำเภอสูงเม่น

หมวดที่ 3 การศึกษา

ตารางที่ 18.1 ตัวชี้วัดที่ 15

เด็กอายุ 3 - 5 ปีเต็ม ได้รับการเลี้ยงดูเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	1,401	0	0.00
ร้องกวาง	710	0	0.00
ลอง	839	0	0.00
สูงเม่น	1,019	0	0.00
เด่นชัย	461	0	0.00
สอง	694	0	0.00
วังชิ้น	672	0	0.00
หนองม่วงไข่	269	0	0.00
รวม	**6,065**	**0**	**0.00**

ไม่มีอำเภอตกเกณฑ์ในตัวชี้วัดนี้

ตารางที่ 18.2 ตัวชี้วัดที่ 16

เด็กอายุ 6 - 14 ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	6,146	0	0.00
ร้องกวาง	2,764	0	0.00
ลอง	3,489	20	0.57
สูงเม่น	4,259	76	1.78
เด่นชัย	1,929	0	0.00
สอง	2,659	0	0.00
วังชิ้น	2,699	2	0.07
หนองม่วงไข่	1,093	0	0.00
รวม	**25,038**	**98**	**0.39**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอสูงเม่น รองลงมา คือ อำเภอลอง

ตารางที่ 18.3 ตัวชี้วัดที่ 17

เด็กจบชั้น ม.3 ได้เรียนต่อชั้น ม.4 หรือเทียบเท่า

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	145	0	0.00
ร้องกวาง	51	0	0.00
ลอง	134	0	0.00
สูงเม่น	65	0	0.00
เด่นชัย	72	0	0.00
สอง	72	0	0.00
วังชิ้น	51	0	0.00
หนองม่วงไข่	30	0	0.00
รวม	620	**0**	**0.00**

ไม่มีอำเภอตกเกณฑ์ในตัวชี้วัดนี้

ตารางที่ 18.4 ตัวชี้วัดที่ 18

คนในครัวเรือนที่จบการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี
ที่ไม่ได้เรียนต่อและยังไม่มีงานทำ ได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	54	0	0.00
ร้องกวาง	36	0	0.00
ลอง	5	0	0.00
สูงเม่น	49	0	0.00
เด่นชัย	26	0	0.00
สอง	10	0	0.00
วังชิ้น	13	0	0.00
หนองม่วงไข่	1	0	0.00
รวม	**194**	**0**	**0.00**

ไม่มีอำเภอตกเกณฑ์ในตัวชี้วัดนี้

ตารางที่ 18.5 ตัวชี้วัดที่ 19

คนอายุ 15 – 59 ปี อ่าน เขียนภาษาไทย และคิดเลขอย่างง่ายได้

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	52,072	0	0.00
ร้องกวาง	16,981	35	0.21
ลอง	25,455	16	0.06
สูงเม่น	36,477	3	0.01
เด่นชัย	16,369	0	0.00
สอง	20,458	64	0.31
วังชิ้น	18,778	23	0.12
หนองม่วงไข่	8,284	0	0.00
รวม	**194,874**	**141**	**0.07**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอสอง รองลงมา คือ อำเภอร้องกวาง

หมวดที่ 4 การมีงานทำและรายได้

ตารางที่ 19.1 ตัวชี้วัดที่ 20

คนอายุ 15- 59 ปี มีอาชีพและรายได้

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	45,168	63	0.14
ร้องกวาง	14,835	53	0.36
ลอง	22,325	27	0.12
สูงเม่น	32,163	5	0.02
เด่นชัย	14,576	0	0.00
สอง	18,177	110	0.61
วังชิ้น	16,833	4	0.02
หนองม่วงไข่	7,232	0	0.00
รวม	**171,309**	**262**	**0.15**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอสอง รองลงมา คือ อำเภอร้องกวาง

ตารางที่ 19.2 ตัวชี้วัดที่ 21

คนอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป มีอาชีพและรายได้

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	23,980	1,578	6.58
ร้องกวาง	8,113	259	3.19
ลอง	11,000	340	3.09
สูงเม่น	17,877	196	1.10
เด่นชัย	6,361	1	0.02
สอง	9,399	638	6.79
วังชิ้น	8,500	85	1.00
หนองม่วงไข่	4,130	268	6.49
รวม	89,360	**3,365**	**3.77**

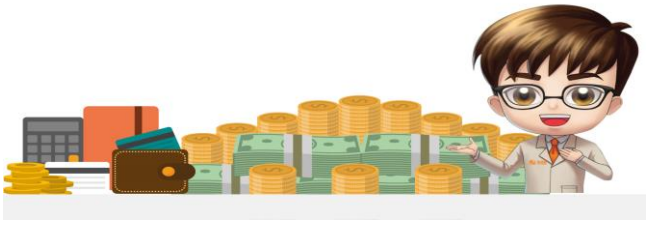
อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอสอง รองลงมา คือ อำเภอเมืองแพร่

ตารางที่ 19.3 ตัวชี้วัดที่ 22

รายได้เฉลี่ยของคนในครัวเรือนต่อปี

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (ครัว)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (ครัว)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,969	109	0.35
ร้องกวาง	10,998	5	0.05
ลอง	14,468	62	0.43
สูงเม่น	21,882	7	0.03
เด่นชัย	9,465	0	0.00
สอง	13,588	45	0.33
วังชิ้น	11,725	18	0.15
หนองม่วงไข่	5,265	0	0.00
รวม	**118,360**	**246**	**0.21**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอลอง รองลงมา คือ อำเภอเมืองแพร่

ตารางที่ 19.4 ตัวชี้วัดที่ 23

ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (ครั.)	จำนวนสำรวจ (ครั.)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,969	89	0.29
ร้องกวาง	10,998	0	0.00
ลอง	14,468	562	3.88
สูงเม่น	21,882	302	1.38
เด่นชัย	9,465	0	0.00
สอง	13,588	178	1.31
วังชิ้น	11,725	6	0.05
หนองม่วงไข่	5,265	0	0.00
รวม	**118,360**	**1,137**	**0.96**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอลอง รองลงมา คือ อำเภอสูงเม่น

หมวดที่ 5 ค่านิยม

ตารางที่ 20.1 ตัวชี้วัดที่ 24

คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	84,401	7,021	8.32
ร้องกวาง	29,001	5,490	18.93
ลอง	41,363	2,636	6.37
สูงเม่น	60,283	4,908	8.14
เด่นชัย	25,365	1,557	6.14
สอง	33,555	6,321	18.84
วังชิ้น	30,992	2,656	8.57
หนองม่วงไข่	13,927	2,011	14.44
รวม	**318,887**	**32,600**	**10.22**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอร้องกวาง รองลงมา คือ อำเภอสอง

ตารางที่ 20.2 ตัวชี้วัดที่ 25

คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	84,401	2,711	3.21
ร้องกวาง	29,001	2,136	7.37
ลอง	41,363	2,187	5.29
สูงเม่น	60,283	2,254	3.74
เด่นชัย	25,365	1,302	5.13
สอง	33,555	2,789	8.31
วังชิ้น	30,992	2,096	6.76
หนองม่วงไข่	13,927	888	6.38
รวม	**318,887**	**16,363**	**5.13**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอสอง รองลงมา คือ อำเภอร้องกวาง

ตารางที่ 20.3 ตัวชี้วัดที่ 26

คนอายุ 6 ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	82,387	0	0.00
ร้องกวาง	27,909	0	0.00
ลอง	40,088	0	0.00
สูงเม่น	58,816	2	0.0034
เด่นชัย	24,691	0	0.00
สอง	32,587	0	0.00
วังชิ้น	30,060	0	0.00
หนองม่วงไข่	13,539	0	0.00
รวม	**310,077**	**2**	**0.0006**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอสูงเม่น

ตารางที่ 20.4 ตัวชี้วัดที่ 27

คนสูงอายุ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	24,180	0	0.00
ร้องกวาง	8,164	0	0.00
ลอง	11,091	0	0.00
สูงเม่น	18,076	0	0.00
เด่นชัย	6,416	0	0.00
สอง	9,469	0	0.00
วังชิ้น	8,538	0	0.00
หนองม่วงไข่	4,165	0	0.00
รวม	**90,144**	**0**	**0.00**

มีอำเภอที่ตกเกณฑ์ เพียงอำเภอเดียว คือ อำเภอสูงเม่น

ตารางที่ 20.5 ตัวชี้วัดที่ 28

คนพิการ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	2,037	0	0.00
ร้องกวาง	982	0	0.00
ลอง	1,347	0	0.00
สูงเม่น	1,918	0	0.00
เด่นชัย	1,063	0	0.00
สอง	864	0	0.00
วังชิ้น	802	0	0.00
หนองม่วงไข่	691	0	0.00
รวม	**9,704**	**0**	**0.00**

ไม่มีอำเภอที่ตกเกณฑ์ ในตัวชี้วัดนี้

ตารางที่ 20.6 ตัวชี้วัดที่ 29

ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (คน)	ร้อยละ
เมืองแพร่	3,652	0	0.00
ร้องกวาง	2,152	0	0.00
ลอง	1,402	0	0.00
สูงเม่น	3,647	0	0.00
เด่นชัย	1,090	0	0.00
สอง	1,182	0	0.00
วังชิ้น	781	0	0.00
หนองม่วงไข่	1,143	0	0.00
รวม	**15,049**	**0**	**0.00**

ไม่มีอำเภอที่ตกเกณฑ์ ในตัวชี้วัดนี้

ตารางที่ 20.7 ตัวชี้วัดที่ 30

ครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (ครร.)	จำนวนสำรวจ (ครร.)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,969	0	0.00
ร้องกวาง	10,998	0	0.00
ลอง	14,468	0	0.00
สูงเม่น	21,882	4	0.02
เด่นชัย	9,465	0	0.00
สอง	13,588	0	0.00
วังชิ้น	11,725	0	0.00
หนองม่วงไข่	5,265	0	0.00
รวม	**118,360**	**4**	**0.0033**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอสูงเม่น

ตารางที่ 20.8 ตัวชี้วัดที่ 31

ครอบครัวมีความอบอุ่น

อำเภอ	ข้อมูล จปฐ.		
	จำนวนสำรวจ (คร.)	จำนวนสำรวจ (คร.)	ร้อยละ
เมืองแพร่	30,969	0	0.00
ร้องกวาง	10,998	0	0.00
ลอง	14,468	1	0.01
สูงเม่น	21,882	3	0.01
เด่นชัย	9,465	0	0.00
สอง	13,588	0	0.00
วังชิ้น	11,725	0	0.00
หนองม่วงไข่	5,265	0	0.00
รวม	**118,360**	**4**	**0.0033**

อำเภอที่มีค่าเฉลี่ยตกเกณฑ์สูงที่สุด คือ อำเภอลอง และอำเภอสูงเม่น

.....

สรุปผลการจัดเก็บข้อมูลตามตัวชี้วัด 31 ตัวชี้วัด (แยกรายอำเภอ)

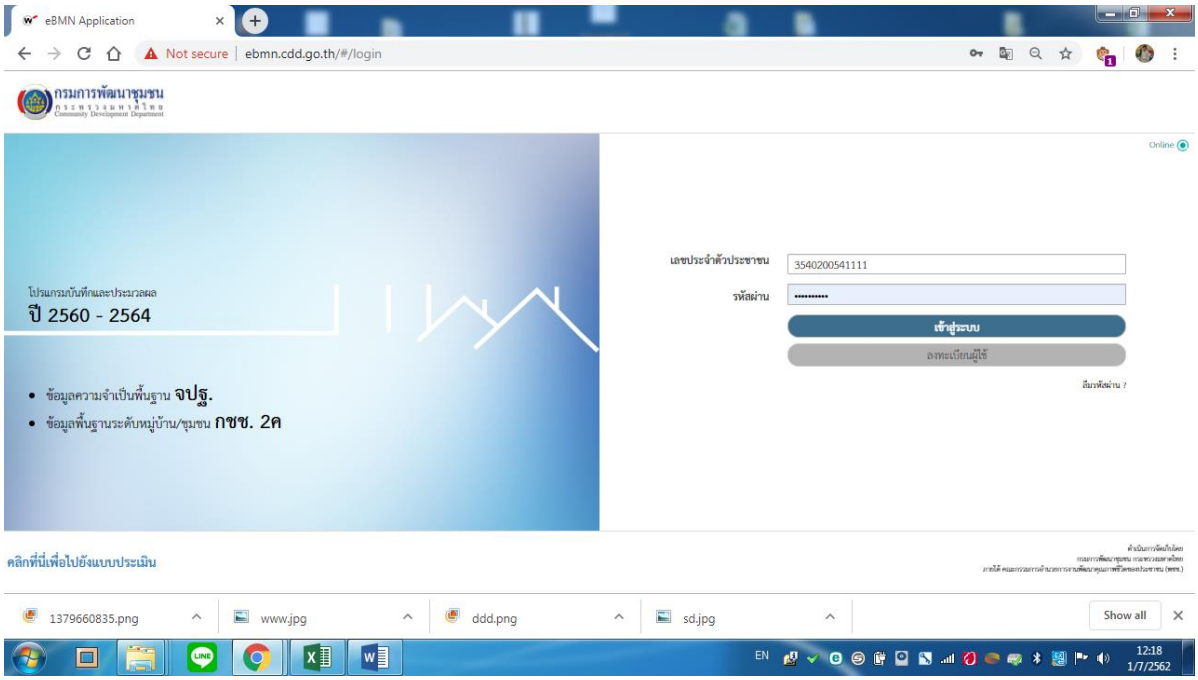
ผลสรุปการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ปี 2562 จำนวน 5 หมวด 31 ตัวชี้วัด จากการวิเคราะห์ข้อมูลฯ และสรุปผลการจัดเก็บข้อมูลสามารถสรุปคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดแพร่ ที่บรรลุเป้าหมายตามเกณฑ์ชี้วัด และไม่บรรลุเป้าหมายตามเกณฑ์ชี้วัด ของข้อมูล จปฐ. ข้อมูลพื้นฐาน และภาพรวมข้อมูลของจังหวัด พอสรุปรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลฯ ตามเกณฑ์ชี้วัด 31 ตัวชี้วัด ในแต่ละอำเภอ

ลำดับที่	อำเภอ	ตัวชี้วัด	บรรลุเป้าหมาย (จำนวน/ ตัวชี้วัด)	ไม่บรรลุเป้าหมาย (จำนวน/ ตัวชี้วัด)
1	เมืองแพร่	31 ตัวชี้วัด	23	8
2	ร้องกวาง	31 ตัวชี้วัด	20	11
3	ลอง	31 ตัวชี้วัด	14	17
4	สูงเม่น	31 ตัวชี้วัด	14	17
5	เด่นชัย	31 ตัวชี้วัด	28	3
6	สอง	31 ตัวชี้วัด	17	14
7	วังชิ้น	31 ตัวชี้วัด	21	10
8	หนองม่วงไข่	31 ตัวชี้วัด	24	7
ภาพรวมจังหวัด		**31 ตัวชี้วัด**	**9**	**22**

เว็บไซต์การเข้าดูรายงาน จปฐ.

ebmn.cdd.go.th

(สอบถามรายละเอียดข้อมูล ได้ที่..สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอทุกแห่ง)